

Toespraak Voorzitter

Afscheidsspeech Pieter Omtzigt

Beste Pieter,

Beste Pieter, hoe vaak stond je hier niet bij de interruptiemicrofoon om een feitenrelaas te eisen, liefst met tijdlijn en het antwoord graag voor gisteren 12 uur. Ik heb vandaag geen feitenrelaas over jou, maar wel een paar beelden, beelden die me lang zullen bijblijven.

Allereerst een anekdote die ik meerdere malen gehoord heb: het is de laatste dag van het jaar, de stemmingen zijn geweest, het is diep in de nacht en velen verlaten na die nachtelijke stemmingen dit pand op weg naar

huis of op weg naar de gezelligheid van een biertje van Nieuwspoort.

Zo ook deze ambtenaar die mij dit verhaal vertelde. Die vertelde mij dat hij diep in de nacht, nadat hij nog twee uurtjes moest doorwerken, op weg ging naar huis. Op weg naar de uitgang liep hij langs een werkkamer. In die werkkamer brandde nog steeds licht en dat was de werkkamer van Pieter Omtzigt.

Het bleef niet bij een 'goede kerst en de mazzel, doe', maar Pieter Omtzigt nam natuurlijk even de tijd om te vertellen waarom dit dossier nog even moest worden afgewerkt, waarom deze zaak extreem belangrijk was en waarom hij ervoor moest zorgen dat ook dit onrecht uit de wereld werd geholpen.

Ik denk dat meer dan wat dan ook die anekdote, die waar is, honderd procent vertelt, honderd procent illustreert wie Pieter Omtzigt was als Kamerlid, namelijk met een tomeloze inzet, een ongeloofelijke vasthoudendheid, een dossierkennis en een ongeloofelijke werklust.

Een tweede beeld dat mij zal bijblijven zijn de interviews die je soms ziet langskomen van startende politici, beginnende Kamerleden of mensen in de provincie. Op de vraag wat ze dan willen bereiken, antwoorden ze soms dat ze zoals Pieter Omtzigt willen worden. Wat wil je later worden? Nou, Pieter Omtzigt. Pieter is een begrip geworden, een beetje een instituut en daarmee een voorbeeld voor heel veel mensen en

inderdaad een van de meest beeldbepalende politici van de afgelopen 25 jaar.

Je palmares, Pieter, spreekt voor zich: de toeslagenaffaire, deze heeft geen toelichting nodig. Je strijd tegen de corruptie in de Raad voor Europa, je enorme kennis op het gebied van pensioenen en belastingen, natuurlijk profiterend van het feit dat je een gepromoveerd econometrist bent, je inzet rondom de nasleep van de vuurwerkramp, vandaag exact 25 jaar geleden in de buurt waar jij nu woont.

Je hebt stapels amendementen en moties aangenomen gekregen, je hebt veel vrienden gemaakt en ook veel vijanden: soms moet dat maar even.

Je begon in de Kamer in 2003 en in al die tijd is er diverse malen afscheid van je genomen. Bijvoorbeeld in 2021, toen je op een onverkiesbare plaats terecht kwam maar dankzij 27.000 voorkeurstemmen toch je rentree in politiek Den Haag maakte. Of bijvoorbeeld in juni 2021, toen je vertrok uit de fractie van het CDA. Na de zomer kwam je terug als een eenpitter en dat werd uiteindelijk een politieke partij die daverend debuteerde met twintig zetels, absoluut een blijk van waardering voor jouw harde werken. Een groter compliment is niet mogelijk, namelijk het compliment van onze kiezers.

Ik wil er een derde beeld aan toevoegen en dat is wat je schrijft in die brief die je mij hebt gestuurd. Je schrijft over nachtelijke wandelingen in een donker bos.

Het is duidelijk dat je door een diep dal gegaan bent en nog steeds gaat en dat spijt me ontzettend, maar ik vind het geweldig hoe open je daarover bent en hoe zeer je ons deelgenoot maakt van de dingen die je tegenkomt. Wandelen is belangrijk voor iedereen, dan krijgen we een frisse neus en soms nieuwe energie. Ik wens jou heel veel wandelingen toe Pieter, maar dan op zonovergoten, weidse vlakten waar het prettig toeven is.

Willem Wilmink is een dichter uit jouw eigen Enschede en hij schreef een mooi gedicht dat heet *Het menselijk geluk*. Het is een heel kort gedicht, het gaat als volgt:

*De huur betaald/ de stoep geschuurd/ een goeie
visboer in de buurt/ en een meid die als ze naast je
gaat loopt te zingen over straat.*

Dat alles wens ik jou toe Pieter.

Zoals jij was er geen tweede, je bent gekomen als
kamerlid in 2003 en je gaat weg als een instituut. Je
bent een begrip en voor velen een voorbeeld, verder
kun je het eigenlijk niet schoppen. Ik heb je tussen de
middag een koninklijke onderscheiding opgespeld en
die is wel verdiend.

Ik wens je veel succes bij die wandelingen over
zonovergoten en weidse vlakten en alles wat je op je

pad nog tegenkomt. Ik wens je veel geluk met je
schitterende gezin en ik dank je voor alles.

Het ga je goed.